

Stipendiat Alingsås, Villa Martinson 1–23 april 2016

Eija Hetekivi Olsson

***Om min nästa roman, Miira,
som kommer ut i september 2016.***

Hon kastade sig över honom. Kampkramade hans lärarkropp hårt bakifrån med hela sin lustladdade collegekropp.

Brandbrusade. Gjorde fällben på honom så att de båda föll framåt och dök in bland bladen. Pressade pansarpannan mot hans mansnacke och mörkmorrade.

Hjärnan var överhettad, hon kunde inte hålla sig och bet i hans hals med blodsugartänderna. Ville sluka fångsten som inte gav sig utan spände emot och nu fällde upp rumpan som de andra som nyss startat stafettloppet hade gjort. Det var ju så hon skulle göra, när hon ville. Inte han. Hon skrattade till och särade på benen. Borrade in dojorna i dyngan och band armarna runt hans bröst. Hennes hjärta hårdbankade. Bröstvårtorna stelnade och sände elstötar mot skrevet. Låren skälvde.

Miira är född och uppvuxen i Göteborgsförorterna Gårdsten och Bergsjön. Hon kan äntligen lämna hemspråksklassen och den ofria grundskoletiden bakom sig och påbörja den fria grymmetiden. Plugga järnet på gymnasiet, bli proffs. I hjärnkirurgi. Flytta hemifrån, hetshångla när hon vill. Bli fri från trappstädarjobbet också. Men vägen är krokig, livet krulligt, och Miira får blåmärken av krockarna. Trots det vägrar hon att ge sig. Med en brinnande vildvilja slår hon sig fram genom hindren i ett hårt segregerat system.